

gældende, der ville etablere en saadan, henvende sig til Postvæsenet. Det maa da være Genstand for Overvejelse og udtømmende Forhandling mellem Postvæsenet og paa-gældende, om Andragendet kan bevilges. Derved vilde man være færdig med alle den Slags Forretninger, som maatte optaa i Fremtiden og være ude paa en Banskellig-
hed, som jeg ikke synes kan medføre andet end Udgift for Statskassen. — Jeg hen-
stiller derfor, at der foretages en Vending i dette Forslag, saa at man i Virkeligheden vender tilbage til den Form, hvori Post-
loven af 5te April 1888 oprindelig forelaa. Der foresloges nemlig, da følgende: „For
Fremtiden maa ingen oprette Byposter eller
aabne Kontorer til Befordring af Breve og
Pakker i Brevform uden Bevilling.“ Jeg
synes ikke, at nogen egentlig kan føle sig for-
urettet derved, naar man kan henvende sig til
Postvæsenet og sige: Jeg ønsker at oprette
en saadan Post; ville I gøre det eller maa
jeg have Lov dertil? Jeg henstiller dette
til den højtærede Ministers nærmere Over-
vejelse.

Judenrigsministeren (Hørring):
Jeg kan i og for sig ikke have noget imod,
at den Bestemmelse, der indeholdes i For-
slaget, bliver udvidet i den Retning, som det
ærede Medlem, der nu havde Ordet, angav,
saaledes, at Postbestyrelsen faar en større
Ret end den tilføjede, men paa den anden
Side skal jeg dog udtale, at jeg er fuldt til-
freds, naar jeg kan faa gennemført, hvad
dette Forslag tilføjte, og det turde være et
Spørgsmaal, om det vilde være heldigt nu
at forsøge at vende tilbage til det oprinde-
lige, efter at man i sin Tid er gaaet til i
Postloven at begrænse den tilføjede Myn-
dighed for Postbestyrelsen. Forholdet er ikke
heller gaaffe, som det ærede Medlem forud-
satte i sine Bemærkninger. Naar vi tænke
os et Sted ude paa Landet, hvor Postvæsenet
endnu ikke har begyndt nogen Postbesørgelse,
og sætter, at nogen der vil etablere en By-
post og derfor henvender sig til Postbesty-
relsen, er denne ikke stillet saaledes, at der
kun foreligger for den et Valg mellem to
Alternativer, enten at give sit Samtykke
til Byposten eller selv etablere en Postbesørgelse.
Der gives nemlig ogsaa et tredje
Alternativ, nemlig det, at Postbestyrelsen
svarer: I faa ikke Samtykket, og vi vil
heller ikke selv overtage Postbesørgelsen.
Dette tredje Alternativ maa ganske sikkert
ogsaa benyttes i et ikke ringe Omfang, fordi
Postbestyrelsen ikke kan lade sig tvinge til at
aabne en Postbesørgelse paa et Sted, blot
fordi der kommer en med den Ide at ville

oprette en Bypost. Det er dette tredje Alter-
nativ, som gør, at det maasse kan blive anset
for betænkeligt at indrømme Postbestyrelsen
en saa stor Ret som den, det ærede Medlem
tilføjede. Jeg tror, man meget vel vil kunne
komme ud over det med den Regel, Forslaget
her indeholder. Thi tage vi et Sted, hvor
der slet ikke er Postbesørgelse — og det er i
Grunden meget faa Steder her i Landet —
vil det ganske sikkert gaa saaledes, at selv om
nogen opretter en Bypost der uden Post-
væsenets Tilladelse, vil Postvæsenet der me-
get snart kunne finde sin Regning ved at
overtage den, hvis den tager et større Op-
sving. Det, man skal undgaa, og som For-
slaget ogsaa her tilføjte at undgaa, er, at
en privat søger at trænge sig ind paa Ste-
der, hvor Staten allerede har taget Post-
besørgelsen i sin Haand paa en efter For-
holdene tilfredsstillende Maade. — Som sagt,
jeg tror at kunne være fuldt tilfreds med
Forslaget, som det er, og skal derfor tillade
mig at anbefale, at man bliver staaende
derved.

Roch: Naar den højtærede Minister
er tilfreds med Forslaget, som det foreligger,
skal jeg for mit Vedkommende ikke insistere
paa at give Postvæsenet større Ret, end her
er foreslaaet. Men det forekommer mig dog
bestandig, at den heldigste Form, hvorunder
en saadan Tilladelse kunde gives, var den,
at Postvæsenet sagde: Nu vel, opret en saa-
dan Bypost, som du ønsker; men faa snart
Postvæsenet finder Anledning til at overtage
den, skal du afstaa den uden Erstatning.
Vedkommende vil da i mange Tilfælde kunne
fortsætte dermed i mange Aar, men naar
Statens Interesser byde den selv at over-
tage den, vil ethvert Erstatningsspørgsmaal
derved være ude af Verden.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes
Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til
2den Behandling
vedtoges uden formelig Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredje Behandling af Forslag til
Lov om Tillæg til Lov om Bands Af-
ledning og Afbenyttelse af 28de Maj
1880.

(Anden Behandling findes i Tidenden
Sp. 140 ff.).